

OP-Bible – zpracování komentovaných biblí $\text{\TeX}$ em

OP-Bible je sada nástrojů (maker a dalšího podpůrného softwaru) na zpracování biblických textů. Hlavním cílem je umožnit navázat na z internetu stažené úplné texty Bible a propojit je s doplňnými poznámkami podle požadovaných kritérií popsaných níže. Výsledkem po zpracování $\text{\TeX}$ em je komentovaná Bible, tj. Bible vytištěná společně s poznámkami. PDF soubor je navíc bohatě prolinkovaný hypertextovými odkazy.

Úplný text Bible je na internetu k dispozici v různých překladech a české překlady jsou nejméně čtyři. Je možné si stáhnout třeba jen jeden překlad (dále mu říkáme „základní text“) a doplňovat jej poznámkami, které zapisujeme do přidružených souborů tak, že není nutná žádná editace či jiný zásah do základního textu. Je též možné poznámky psát tak, že jsou víceméně univerzální například pro kterýkoli z českých překladů, takže pozměněním jen výchozí konfigurace v hlavním souboru zpracování $\text{\TeX}$ načte jiný základní text se stejnými poznámkami, které se navíc automaticky modifikují podle vyjadřovacích zvyklostí toho kterého překladu.

Pro zpracování $\text{\TeX}$ em je tedy třeba mít odpovídající verzi základního textu (předzpracovanou způsobem, popsaným v sekci 1) a dále soubory s poznámkami (jejich syntaxe je uvedena v sekcích 2 a 3). $\text{\TeX}$ přečte hlavní soubor se základními pokyny, pak načte data všech potřebných souborů a vytvoří PDF knihy – komentované Bible. V ní je jednak (typicky větším písmem) základní text a (typicky menším písmem, například pod čarou a třeba ve dvou sloupcích) poznámky k textu. Je respektován základní požadavek, že k jednotlivým frázím základního textu jsou poznámky umístěny na stejné stránce jako samotné fráze základního textu. O rozmístění objektů na stránkách se $\text{\TeX}$ stará víceméně automaticky podle nastavených typografických pravidel, které se dají modifikovat dle potřeby. Požadavky na typografickou úpravu nebo další specifické požadavky, které se dají algoritmicky popsat, jsou implementovány makry $\text{\TeX}$ u a $\text{\TeX}$ je během zpracování přečte a automaticky provede.

Veškerá data, která $\text{\TeX}$ zpracovává (konfigurace, základní text, texty poznámek, maker) mají textový formát, tj. dají se prohlížet a případně upravovat běžným textovým editorem.

1 Formát základního textu

Předpokládá se, že základní text Bible je uložen v souborech s příponou **.txs** (text source). Každá z 66 knih Bible je uložena ve svém **.txs** souboru. Názvy **.txs** souborů je možné deklarovat pomocí příkazu `\def\txsfile` v hlavním souboru (viz sekci 7). Název **.txs** souboru by měl obsahovat jednak značku použitého překladu Bible a dále zkratku knihy. Například **CzeBKR-Da.txs** obsahuje základní text překladu Bible Kralické, knihy Daniel.

Každý řádek **.txs** souboru obsahuje jeden verš Bible uvozený `#(číslo-kapitoly):(číslo-verše)`. Verše musejí být uvedeny ve správném pořadí. Například začátek souboru **CzeBKR-Da.txs** vypadá takto (části textu jsou v ukázce vynechány):

```
#1:1 Léta třetího kralování Joakima krále Judského, ... a oblehl jej.
#1:2 I vydal Pán v ruku jeho Joakima ... do domu pokladu boha svého.
...
```

Základní texty Bible lze získat například z modulů Swordu <https://www.crosswire.org/sword/modules/ModDisp.jsp?modType=Bibles>. Jednotlivé **.txs** soubory je pak možné vygenerovat následujícím postupem.

ZIP stažený z uvedené [www](https://www.crosswire.org/sword/modules/ModDisp.jsp?modType=Bibles) stránky (tzv modul) někam rozbalte. Je třeba mít dále v počítači instalován balíček **libsword-dev** a dále program **mod2tex**, který je součástí OP-Bible. Pomocí `installmgr -l` zjistíte seznam stažených modulů. Máte-li nastaven aktuální adresář v místě, kam jste rozbalili ZIPy a vznikl tam adresář **modules**, pak jsou takové moduly nalezeny. Moduly obsahují texty v binárním formátu, my je potřebujeme převést do textového formátu. K tomu stačí napsat do příkazového řádku:

```
mod2tex modul > soubor
```

kde **modul** je název modulu. Ve výsledném souboru máte kompletní základní text daného překladu (modulu). Například po

```
mod2tex CzeBKR > CzeBKR.out
```

je v souboru **CzeBKR.out** kompletní překlad Bible Kralické. Ten nyní můžete rozdělit do **.txs** souborů příkazem

```
maketxs CzeBKR.out
```

Uvedený příkaz kromě 66 **.txs** souborů vytvoří soubor **CzeBKR-books.tex**, ve kterém jsou tituly a zkratky jednotlivých knih, tedy je tam:

```
\BookTitle Gen Gen {Genesis}
\BookTitle Exod Exod {Exodus}
\BookTitle Lev Lev {Leviticus}
\BookTitle Num Num {Numbers}
\BookTitle Deut Deut {Deuteronomy}
\BookTitle Josh Josh {Joshua}
\BookTitle Judg Judg {Judges}
...
```

Tyto tituly nejsou v češtině, protože je zdroj Sword neobsahuje. Je tedy třeba tento soubor manuálně upravit a vložit místo anglických české názvy. Zkratky knih jsou uvedeny dvakrát stejně. První ponechte a druhou zkratku můžete pozměnit podle zvyklostí českého jazyka, viz též sekci 7.

Jednotlivé **.txs** soubory můžete vložit do separátního adresáře projektu, například s názvem **sources/**. Odtud si je $\TeX$ bude číst, pokud mu jejich umístění oznámíte v konfiguraci v hlavním souboru, viz sekci 7. Se soubory nadále nebudete potřebovat nijak manipulovat, není potřebné je editovat ani doplňovat. V adresáři **sources/** tedy můžete mít „datový sklad“ všech základních textů Bible pro všechny použité překlady najednou.

2 Formát poznámek s vazbou na fráze v základním textu

Hlavním smyslem nástroje OP-Bible je vytvořit PDF ze základního textu nejen se samotným textem Bible, ale s propojenými poznámkami. K tomu slouží mimo jiné soubory **notes-*.tex** (například **notes-Ge.tex** pro knihu Genesis), ve kterých jsou zapsány poznámky k jednotlivým frázím základního textu dle následujícího smlouveného formátu. Jednotlivá poznámka má tvar:

```
\Note <číslo-kapitoly>:<číslo-knihy> {<fráze>} <text-poznámky>
<prázdný řádek>
```

Například:

```
\Note 1:2 {nádobí} Odkaz na nádobí z vypleněného chrámu, nikoliv na deportaci zajatců.
```

Příklad je ze souboru **notes-Da.tex**, tedy ze souboru s poznámkami ke knize Daniel. Konkrétně se poznámka váže na kapitolu první, verš druhý a na frázi „nádobí“. Tato fráze musí být bezpodmínečně ve stanoveném verši základního textu obsažena. Pak ji $\TeX$ propojí s odpovídajícím místem v základním textu, tj. zajistí, že výskyt fráze i samotné poznámky je na společné stránce.

Povšimněme si, že fráze se váže na překlad Bible Kralické, zatímco v překladu ekumenickém je použit ve stejném verši termín „nádob“. Jak zařídit, aby se stejná poznámka automaticky mírně modifikovala podle pužitého překladu, je popsáno v sekci 5.

Pokud *<fráze>* není ve stanoveném verši základního textu doslovně obsažena, $\TeX$ během zpracování oznámí do logu a a na terminál o tom varování a poznámku zařadí k danému verši, jakoby *<fráze>* byla na začátku verše..

Vytištěná poznámka (v závislosti na typografickém nastavení) obsahuje například zopakování čísla kapitoly a verše, pak následuje komentovaná fráze (například tučně) a za ní je vlastní text poznámky.

Někdy je třeba v základním textu vyhledat mírně jinou frázi, než jakou pak chceme zapsat do vytištěné poznámky (např. v základním textu je slovo v jiném pádě nebo je to mírně jinak formulovaná fráze). Pak je možné těsně za $\{\langle fráze \rangle\}$ napsat rovnítko následované $\{\langle fráze-k-tisku \rangle\}$, tedy

```
\Note {číslo-kapitoly}: {číslo-knihy} {fráze}={fráze k tisku} {text-poznámky}
{prázdný řádek}
```

V takovém případě se v základním textu hledá *fráze*, ale ve vlastní poznámce se vytiskne jako heslo poznámky *fráze-k-tisku*. Například:

```
\Note 1:2 {vydal Pán}={Pán vydal} Porážka Izraele Babylónem není vysvětlitelná
jen pouhou vojenskou a politickou analýzou oné doby. Bůh vždy jednal svrchovaně
v záležitostech národů. Babylóňany použil jako nástroj potrestání svého vlastního
lidu za porušení smluvních závazků.
```

V tomto příkladě se hledá ve verši druhém základního textu „vydal Pán“ ale v poznámce je vytištěno heslo „Pán vydal“.

Povšimněte si, že tato poznámka se rovněž váže na verš druhý kapitoly první knihy Daniel (protože je v souboru *notes-Da.tex*). Je tedy možné mít více poznámek k různým frázím, které se váží na stejný biblický verš.

Jednotlivé poznámky ve zdrojovém souboru poznámek jsou odděleny prázdnými řádky. To je nutné, jinak by $\TeX$ při jejich čtení nepoznal, kde končí text poznámky. Také se tím zvyšuje přehlednost zdrojového souboru. Další řádky poznámky můžete (ale nemusíte) odsadit. Obecná pravidla pro zápis zdrojových textů pro $\TeX$ nejsou předmětem tohoto manuálu, najdete je v různých učebnicích k $\TeX$ u.

Pokud se poznámka váže k celému verši (tj. bez specifikované fráze), pište {}, tedy prázdnou frázi k vyhledání. Například:

```
\Note 1:1-21 {}={Uchování rituální čistoty} Prorok uvozuje kontext své knihy vyprávěním
osobní historie (své i svých přátel) zajetí, vzdělání, věrnosti Bohu a služby
králi Nabuchodonozorovi.
```

Tato ukázka navíc demonsturuje, že je také možné uvést celý rozsah čísel veršů. Je-li *fráze* pro vyhledání prázdná (jako v tomto příkladě), pak se poznámka umístí na stejnou stranu, kde je začátek prvního verše z uvedeného rozsahu. Je-li *fráze* neprázdná, musí se vyskytovat v prvním verši z uvedeného rozsahu veršů. Rozsah veršů bude stejně vytištěn v úvodu poznámky. Symbol pro rozsah „-“ je jediný znak „mínus“ běžně dosažitelný na klávesnici. Nesmí to být žádný speciální znak vypadající třeba podobně jako vodorovná čárka.

3 Formát dalších vložených poznámek (glosy, články)

TODO...

4 Údaje určující formátování základního textu

Základní text stažený z internetu a generovaný programem *mod2tex* neobsahuje žádné formátovací ani doplňkové údaje, jakými jsou například názvy kapitol nebo místa, kde se má ukončit odstavec či přejít z formátování v bloku do formátování na střed řádků a zpět.

Potože do základního textu nechceme nijak zasahovat, je třeba tyto doplňkové údaje deklarovat k příslušným veršům pomocí speciálních příkazů `\fmtadd`, `\fmtpre` a `\fmtins`. Tyto příkazy jsou typicky v souborech *fmt-*.tex*, například *fmt-BKR-Da.tex*. Je vhodné udržovat tyto formátovací soubory závislé jednak na knize (Daniel v uvedeném příkladu), ale také na použitém překladu (Bible Kralická v příkladu). Je sice možné začít s jedním souborem pro každou knihu a soubory pro ostatní překlady pořídit jako kopie výchozích, ale nakonec bude asi potřebné pro rozličné varianty základního textu formátovací pokyny mírně modifikovat v souladu s použitým překladem.

Syntaxe použití uvedených příkazů je následující:

```
\FormattedBook{zkratka-knihy}
\fmtpre{číslo-kapitoly}: {číslo-verše}}{fmt-pokyn}
\fmtadd{číslo-kapitoly}: {číslo-verše}}{fmt-pokyn}
\fmtins{číslo-kapitoly}: {číslo-verše}}{fráze}}{fmt-pokyn}
```

Na začátku souboru nebo skupiny příkazů `\fmt*` je třeba nejprve deklarovat pomocí `\FormattedBook`, které biblické knihy se formátování týká, protože v prvním parametru příkazů `\fmt*` je už jen uvedeno číslo kapitoly a číslo verše.

`<fmt-pokyn>` je „vzkaz“, který je předán $\TeX$ u k formátování. Například `\endgraf` značí konec odstavce. `\begcenter` otvírá pasáž s centrováním textu a ta musí být uzavřena pomocí `\endcenter`. Nebo `\chaptit{<text>}` vloží `<text>` jako titul kapitoly.

Příkaz `\fmtpre` vkládá `<fmt-pokyn>` na začátek uvedeného verše (ještě před případně vytištěné číslo verše horním indexem). Příkaz `\fmtadd` vkládá `<fmt-pokyn>` na konec uvedeného verše. Konečně `\fmtins` vkládá `<fmt-pokyn>` dovnitř verše za první výskyt stanovené `<fráze>`, která ve verši musí doslovně existovat. Jinak $\TeX$ vypíše varování a `<fmt-pokyn>` nezařadí vůbec.

Jak může vypadat použití příkazů `\fmt*` je vidět například v souboru `fmt-BKR-Da.tex`.

5 Různé (ale podobné) verze základního textu

Existuje například více českých překladů Bible, které používají různé zvyklosti pro vyjádření některých frází. Máme tedy různé varianty základního textu a chceme k nim připojit společný poznámkový aparát, ve kterém se budou označené fráze automaticky měnit podle zvoleného překladu. K tomu slouží příkazy popsané v této sekci. **TODO**: zatím neimplementováno, ale implementace není složitá.

V hlavním souboru lze zvolit

```
\variants <počet-variant> {\varianta-A} {\varianta-B} {\varianta-C} {\varianta-D}
\setvariant {\jméno-zpracovávané-varianty}
```

a všechny variantní fráze (které jsou pro různé případy popsány níže) se přizpůsobí variantě zvolené v `\setvariant`. Seznam variant uvedených ve svorkách v parametrech příkazu `\variants` může být libovolný a musí obsahovat přesně tolik variant, kolik je `<počet-variant>`.

Variantní fráze v textech poznámek se uvedou pomocí `\x/<fráze-A>/` a deklarují se pomocí

```
\vdef {\fráze-A} {\fráze-B} {\fráze-C} {\fráze-D}
```

přičemž `\vdef` musejí mít přesně tolik parametrů, kolik jich je stanoveno jako `<počet-variant>` v příkazu `\variants`. Fráze první varianty `<fráze-A>` jsou ve zdrojovém textu poznámek skutečně použity (v příkazech `\x`), takže tuto variantu překladu označujeme jako „výchozí“.

Uvedeme si příklad se třemi variantami: varianta **BKR** pro Kralický překlad (výchozí), dále **CEP** pro ekumenický překlad a **CSP** pro studijní překlad. V hlavním souboru máme

```
\variants 3 {BKR} {CEP} {CSP}
\setvariant {CEP}
```

Dále například v souboru `vars.tex` jsou deklarace

```
%      BKR          CEP          CSP
\vdef {Baltazar}    {Beltšasar}   {Beltšasar}
\vdef {Nabuchodonozor} {Nebúkadnesar} {Nebúkadnesar}
\vdef {sedm let}     {sedm let}    {sedm časů}
```

Jestliže v textu použijeme `\x/Baltazar/` pak tento text se vytiskne jako „Baltazar“ pokud není `\setvariant` nastaveno vůbec nebo má parametr `{BKR}`. Pokud ale je `\setvariant{CEP}`, pak `\x/Baltazar/` se vytiskne jako „Beltšasar“. Například poznámka v knize Daniel uvedená v sekci 2 by mohla znít:

```
\Note 1:1-21 {}={Uchování rituální čistoty} Prorok uvozuje kontext své knihy vyprávěním
osobní historie (své i svých přátel) zajetí, vzdělání, věrnosti Bohu a služby
králi \x/Nabuchodonozor/ovi.
```

a tato poznámka při `\setvariant{CEP}` na svém konci zní „... a služby králi Nebúkadnesarovi“, zatímco při `\setvariant{CSP}` zní „... a služby králi Nabuchodonozorovi“.

Vyhledávaná `<fráze>` uvedená v parametru `\Note`, tedy

```
\Note <číslo-kapitoly>:<číslo-verše> {\fráze} <text-poznámky>
```

se před vyhledáním fráze ve stanoveném verši automaticky promění podle aktuální varianty překladu následujícím způsobem:

- Je-li `<fráze>` deklarována pomocí `\wdef`, použije se místo ní odpovídající variantní fráze,
- jinak, je-li `<fráze>` deklarována pomocí `\vdef`, použije se místo ní odpovídající variantní fráze,
- jinak, použije se přímo `<fráze>`.

Syntaktické pravidlo `\wdef` je následující

```
\CommentedBook {{zkratka-knihy}}
\wdef <číslo-kapitoly>:<číslo-verše> {{fráze}} {{fráze-B}} {{fráze-C}}
```

Počet deklarovaných frází (včetně první `<fráze>`) musí být roven `<počtu-variant>` deklarovaných v příkaze `\variants`. Deklarace variantní `<fráze>` pomocí `\wdef` se použije jen pro vyhledávání konkrétního biblického verše, zatímco `\vdef` deklaruje varianty frází použitelné v celém textu Bible.

Variantní fráze deklarované pomocí `\wdef` mají rozšířenou syntaxi: může těsně následovat rovnítko a `{{fráze-pro-tisk}}`. Takže například na poznámku `\Note` uvedenou sekci 2 může navazovat deklarace `\wdef` takto:

```
\CommentedBook {Da}
\wdef 1:2 {vydal Pán} {Hospodin mu vydal}={Hospodin vydal} {Hospodin vydal}
```

Tento příklad funguje následovně: Při zpracování první varianty základního textu (překlad BKR v našem příkladě) se vyhledává „vydal Pán“ a tiskne se „Pán vydal“ (odlišná fráze pro tisk je přímo v parametru `\Note`). Při zpracování druhé varianty základního textu se vyhledá „Hospodin mu vydal“ a vytiskne se v poznámce „Hospodin vydal“ a konečně při zpracování třetí varianty se vyhledá „Hospodin vydal“ a vytiskne se též „Hospodin vydal“, protože třetí varianta nemá těsně následované rovnítko s odlišnou frází pro tisk.

Může se stát, že v odlišném překladu než implicitním je třeba poznámku navázat na jiné číslo verše než je uvedeno v parametru `\Note` a `\wdef`. To lze zajistit těsně následováním znakem `~` a `<číslem-kapitoly>:<číslem-verše>` za variantní frází v parametrech `\wdef`. Například

```
\Note 4:16 {srdce zvířecí} \x/Nebukadnesar/ byl postižen mentální ...
```

a v souboru `variants`:

```
%           BKR           CEP           CSP
\wdef 4:16 {srdce zvířecí} {srdce zvířecí}~4:13 {srdce zvířecí}
```

Příklad ukazuje výjimečnou situaci, kdy v překladu BKR (implicitním) máme frázi „srdce zvířecí“ ve verši 4:16 knihy Daniel zatímco v překladu CEP je tatáž fráze ve verši 4:13 a tam ji má $\TeX$ najít, pokud zrovna zpracovává ekumenický překlad.

6 Metody vytváření hyperlinkových odkazů

Odkazy na verše se píší mezi znaky `<` a `>`. Text mezi těmito znaky se tiskne jako aktivní odkaz na konkrétní verš, ale musí mít předepsaný formát, aby $\TeX$ poznal, na jaký verš má propojit hypertextový odkaz. Specifikace odkazu má tyto možnosti:

- `"<slowo>" <údaj>` ... vytiskne se aktivní `<slowo>` `<údaj>`
- `<údaj>` ... vytiskne se aktivní `<údaj>`

`<údaj>` může být zapsán jako `<kniha>` `<kapitola>:<verš>`. Zde `<kniha>` je zkratka knihy, `<kapitola>` je číslo kapitoly a `<verš>` může obsahovat číslo jediného verše nebo úsek veršů ve tvaru `<od>–<do>`. Je-li uveden úsek veršů, pak link odkazuje na první verš úseku.

Údaj nemusí obsahovat `<kniha>`, pak link odkazuje na verš aktuální knihy. Neobsahuje-li údaj `<kniha>`, pak nemusí obsahovat ani `<kapitola>`, link odkazuje na verš aktuální knihy a kapitoly.

Za uzavíracím znakem `>` může těsně následovat písmeno `n`, které určí, že link neodkazuje na verš, ale na poznámku k verši.

Příklady:

```
<13> vysiskne se 13 jako odkaz na verš 13 aktuální knihy a kapitoly
<"verš" 13> vytiskne se "verš~13" jako odkaz na verš 13
<"konec verše" Gn 2:11> vytiskne se "konec verše~Gn-2:11" a odkazuje na Gn 2:11.
<"ponznámku" 13>n vytiskne se "poznámku~13" a odkazuje na poznámku k verši 13.
```


7 Hlavní soubor s údaji o všech dalších souborech

Hlavní soubor je soubor, který se $\TeX$ u předloží jako první. Například je uveden na příkazovém řádku pro spuštění $\TeX$ u. V něm jsou informace, jaké další soubory si má $\TeX$ přečíst. Nakonec $\TeX$ vytvoří soubor PDF stejného názvu, jako je název hlavního souboru.

Hlavní soubor pro použití OP-Bible může vypadat takto:

```
\load[op-bible] % macros OP-Bible

\def\tmark      {CzeBKR}           % Variant of translation
\input {sources/\tmark-books.tex} % Book titles and marks

\def\txsfile    {sources/\tmark-\bmark.txs} % Localization of .txs files
\def\fmtfile    {formats/fmt-\tmark-\bmark.tex} % Localisation of fmts
\def\notesfile  {notes/notes-\bmark.tex} % Localisation of notes

\def\printedbooks {%
  Gn Ex Lv Nu Dt Joz Sd Rt 1S 2S 1Kr 2Kr 1CPa 2Pa Ezd Neh
  Est Jb Ž Př Kaz Pís Iz Jr Pl Ez Da Oz Jl Am Abd Jon Mi
  Na Abk Sf Ag Za Mal
  Mt Mk L J Sk Ř 1K 2K Ga Ef Fp Ko 1Te 2Te 1Tm 2Tm
  Tt Fm Žd Jk 1Pt 2Pt 1J 2J 3J Ju Zj
}
\processbooks % Generates books declared in \printedbooks
\bye
```

Pomocí `\load[op-bible]` načte $\TeX$ makra OP-Bible.

`\tmark` je označení překladu, které se používá v názvech dále čtených souborů. Je nutno je definovat pomocí `\def`. V ukázce je označení pro český překlad podle Bible Kralické.

`\input {sources/\tmark-books.tex}` přečte soubor, kde jsou pomocí `\BookTitle` deklarovány potřebné vazby mezi *<b-značka>*, *<a-značka>* a titulem knihy. Formát příkazu `\BookTitle` je následující:

```
\BookTitle <b-značka> <a-značka> {\titul knihy}
```

Začátek takto čteného souboru může vypadat třeba takto:

```
\BookTitle Gen  Gn  {První Mojžíšova (Genesis)}
\BookTitle Exod Ex  {Druhá Mojžíšova (Exodus)}
\BookTitle Lev  Lv  {Třetí Mojžíšova (Leviticus)}
\BookTitle Num  Nu  {Čtvrtá Mojžíšova (Numeri)}
\BookTitle Deut Dt  {Pátá Mojžíšova (Deuteronomium)}
\BookTitle Josh Joz {Jozue}
\BookTitle Judg Sd  {Soudců}
...
```

V prvním sloupci za `\BookTitle` je *<b-značka>*, která je dále používána v názvech souborů jako `\bmark`. Ve druhém sloupci je *<a-značka>*, tedy aktuální značka knihy, která je používána v konkrétním překladu a bude použita v textu knihy například při sestavování obsahu či v odkazech. V ukázce máme český překlad, tj. *<a-značka>* knihy Soudců je Sd, zatímco *<b-značka>* je Judg. Pro názvy souborů se doporučuje ponechat anglické značky, abychom nemuseli mít v názvech souborů např. české znaky, takže čist se bude soubor v jehož názvu je Judg, protože taková je zde *<b-značka>*, zatímco v textu Bible bude tato kniha Soudců označena jako Sd.

Soubor s 66 údaji `\BookTitle` je připraven po extrakci základních textů z Swordu pomocí `mod2tex` a `maketxs`. Je možné je použít, ovšem *<a-značky>* a tituly knih je potřeba manuálně upravit podle zvyklostí daného překladu, jak je předvedeno v ukázce výše.

Do tohoto souboru je možné přidat další informace o jednotlivých knihách pomocí příkazů `\BookException`, `\BookPre`, `\BookPost`, viz ...

`\txsfile` deklaruje umístění základních textů Bible, tedy `.txs` souborů, viz sekci 1. V umístění může být specifikován adresář (v ukázce je `sources/`) a názvy souborů mohou obsahovat `\tmark`, což se nahradí definovaným označením překladu a dále by měl obsahovat `\bmark`, což se nahradí *<b-značkou>* knihy.

`\notesfile` deklaruje umístění souborů s texty poznámek. Jejich formát je popsán v sekci 2.

`\fmtfile` deklaruje umístění souborů s formátovacími pokyny. Jejich smysl je vyložen v sekci 4.

`\printedbooks` obsahuje *⟨a-značky⟩* těch knih, které chcete T_EXem zpracovat. Pokud děláte třeba jen testovací tisky, můžete zpracovat jen některé biblické knihy a mít tedy alternativní definici, například `\def\printedbooks{Da}`.

`\processbooks` spustí cyklus přes všechny biblické knihy podle jejich *⟨a-značek⟩* uložených v `\printedbooks`. Pro každou takovou knihu nejprve načte soubor s poznámkami (umístěný podle `\notesfile`), dále přečte soubor s formátovacími údaji (umístěný podle `\fmtfile`) a konečně přečte základní text umístěný v `\txsfile` a vytvoří sazbu tohoto textu společně s poznámkami podle stanovených formátovacích pokynů.

Před provedením `\processbook` je možné pomocí `\input` načít další makra, která nějakým způsobem ovlivní sazbu výsledné Bible.

8 Způsob zpracování T_EXem

...